

پاورقی (۳۰)

حسادت

دایان دوکریه، ترجمه: محمدعلی عسگری

جان بدل یوکاسا

بنابراین یوکاسا مجبور شد ولیمه‌ای بدهد و گروهی موسیقی را مامور نواختن کرده و خودش زیر باران از گابریلا استقبال کند. درعین‌حال تلاش می‌کرد جلوی خشم کاترین را بگیرد. اما به‌زودی این رقاص سابق زندگی جدیدش را از دست داد. «ران» دختر یوکاسا و کاترین به‌یاد می‌آورد که: «گاهی وقت‌ها گابریلا نیمه‌شب از مغازه‌ای خواربارفروشی می‌خواست دکانش را باز کند تا او یک بسته بیسکویت بخرد.» او همچنین روابط متشنجی را که بین همسران یوکاسا وجود داشت چنین توصیف می‌کند: «هرازچندگاهی پدر به صورت مخفی ما را به منزل گابریلا می‌برد. مادرم تحمل آن را نداشت که ما به دیدن سایر زنان پدر برویم. گابریلا کنجینه پر از جواهراتش را می‌گشود و می‌پرسید آیا کاترین هم نظایر آنها را دارد؟» تنها دغدغه گابریلا رقابت با کاترین بزرگ بود. زندگی زناشویی با این رقمنده زیاروی آسان نبود. به‌زودی طعم غربت و دوری از وطن همه‌چیز را برای او تلخ کرد. در طول مشاجراتشان از این پروایی نداشت که طرف گرانبهایی را که به او هدیه داده بودند، پرت کند و بشکند. این حالت با کاترین نیز تکرار می‌شد. گابریلا بارها به‌دلیل تعصب یوکاسا از سوی او مورد انتقاد قرار گرفت. جاسوسان این زن را که به‌نظر می‌رسید، بعضی نسبت‌به او احساسات عاشقانه‌ای دارند، کنترل می‌کردند. در پاییز سال۱۹۷۷ به یوکاسا رساندند که محبوبش گابریلا سه‌معشوق دیگر دارد. این سه‌نفر بعد از تحقیق درباره هویتشان در تاریخ ۲۸ سپتامبر همان‌سال، بازداشت و اعدام شدند؛ ابزاری که برای اعدام آنها استفاده می‌شد دهشتناک بود، زیرا آن‌قدر آنها را با زنجیر می‌زدند تا می‌مردند. در تاریخ۱۹۸۷، در طول جریان دومین دادگاه از سوی نظام جدید، وقتی یوکاسا به‌دلیل اعمال وحشیانه‌اش محاکمه می‌شد، تعدادی از نگهبانان سابق او شهادت دادند که وقتی تصاویر برهنه همسرش برملا شد، قصد کرد خودش را آتش بزند. پس از آن ماجرا، گابریلا در کاخ فاخرش زندانی و اسیر جان، بدل یوکاسا شد.

ادامه دارد

غافلگیری، احتمالاً بهترین وصف حال‌وهوای سیاسی این روزها در اسرائیل است. البته که صحنه تغییری نکرده است. «بنیامین نتانیاھو» همچنان نخست‌وزیر می‌ماند؛ حتی اگر تمامی نظرسنجی‌های پیش از انتخابات، حکایت از برکناری او از صندلی قدرت پس از شش‌سال داشتند. روز گذشته، نتایج شمارش تقریباً تمامی آرای انتخابات پارلمانی اسرائیل نشان از آن داشت که حزب «لیکود» به رهبری نتانیاھو موفق شده از بین مجموع ۱۲۰کرسی، حدود ۳۰ کرسی پارلمانی را ازآن خود کند. این در حالی است که «اتحادصهیونیستی» ائتلافی از نیروهای چپ میانه به رهبری «اسحاق هرتزوک» که امید داشت بنابر پیشتازی چهاردرصدی خود در نظرسنجی‌های پیش از انتخابات، نه‌تنها گوی سبقت را از رقیب راستگرای خود بریابد، بلکه حتی تا آستانه تشکیل کابینه ائتلافی مطابق با میل خود نیز پیش رود، باید تنها به ۲۴کرسی قناعت کند. اما بنیامین نتانیاھو که به احتمال قریب‌به‌یقین برای چهارمین دوره سکان نخست‌وزیری اسرائیل را برعهده خواهد گرفت، در حالی صبح روز گذشته اعلام پیروزی کرد که این پیروزی را بیش از هرچیز مدیون مواضع رادیکال و تقلای چندروزه اخیر خود است؛ تلاش‌هایی که به نوشداریِ برای پیکر بی‌جان راستگرایان اسرائیلی بدل شد. نخست‌وزیر کنونی اسرائیل که در میان هواداران لیکود در تل‌آویو سخن می‌گفت، در حالی ضمن اعلام پیروزی غیرمنتظره حزب خود، اظهار کرد به تمامی اسرائیلی‌هایی که در لحظات سرنوشت‌ساز انتخابات، اولویت‌هایی چون امنیت، رفاه اجتماعی و لزوم وجود رهبری قدرتمند را از امور فرعی تشخیص داده و پشت‌سر او و حزب متبوعش ایستادند، افتخار می‌کند که کارزار انتخاباتی او در روزهای پایانی مثال‌اعلای کارزار ترس بود. نتانیاھو که به علت مهارت‌های تبلیغاتی و انتخاباتی

خود در دهه ۹۰میلادی به «بی‌بی شعبده‌باز» شهره بود، به‌خوبی می‌دانست با فشردن کدام دکمه‌ها، آب ازدست‌رفته را به جوی بازگرداند. او مسیری پیشه کرد که شاید کمتر سیاستمداری تن به آن دهد. پیش‌بینی شکستی قریب‌الوقوع در انتخابات از سوی این سیاستمدار کهنه‌کار سبب شد تا تهدید ظهور کابینه‌ای چپگرا که می‌رود تا تمامی سرمایه‌های شوم این رژیم را از کف دهد، به موتور محرکه انتخابات بدل شود. نخست‌وزیر کنونی اسرائیل آشکارا از تمامی‌رای‌دهندگان خواست تا اگر نمی‌خواهند شاهد تشکیل کشوری فلسطینی باشند، به مطمئن‌ترین گزینه رای دهند: حزب لیکود که به ناچار از این پس تمامی هستی سیاسی خود را به ممانعت از تحقق راه‌حل دودولتی گره خواهد زد. اما باقی‌ماندن نتانیاھو بر مسند قدرت که به اتکای ایجاد دوقطبی چپ و راست با چاشنی‌هایی نژادپرستانه و امنیتی چون

جهان

پیروز

پیروزی حزب لیکود در انتخابات پارلمانی اسرائیل

«بنیامین نتانیاھو» نرفت

متمم‌کردن ائتلاف چپ میانه به انتقال اتوبوسی شهروندان عرب اسرائیلی به پای صندوق‌های اخذ رای محقق شد، سندی دیگر بر چرخش شدید جامعه اسرائیل به سمت نیروهای راستگرایی است که طی سال‌های اخیر تمامی رقبای خود را از صحنه به‌در کرده‌اند. این همان حقیقتی است که رهبر اتحادصهیونیستی نیز به آن معترف است. اسحاق هرتزوک که روز چهارشنبه در گفت‌وگو با خبرنگاران شکست را پذیرفت، خاطرنشان کرد نتیجه انتخابات بازتاب خواست مردم است و باید به آن احترام گذاشت. او در بیانیه مشترکی که به همراه «تزیی لیونی» وزیر سابق دادگستری و یکی از رهبران اتحاد صهیونیستی منتشر کرده نیز ضمن اذعان به ناگواربودن نتایج انتخابات برای خود و تمامی کسانی که به خواست و چشم‌انداز این ائتلاف باور دارند، مدعی شد به همراه یاران خود در کنست، پارلمان اسرائیل، به مبارزه از جانب

اسرائیلی‌ها برای دستیابی به عدالت اجتماعی، برابری، دموکراسی و یک افق روشن دیپلماتیک ادامه خواهد داد. اما انتخابات اخیر پارلمانی در اسرائیل که با مشارکت بیش از ۷۱درصد از واجدان شرایط، پراقبال‌ترین انتخابات برگزار شده در اسرائیل از سال ۱۹۹۹ تاکنون بوده است، گذشته از تمامی بیم و واهمه‌های پیش‌رو، شاید تنها یک امید به بار آورده باشد و آن‌هم چیزی نیست جز تصاحب ۴کرسی پارلمانی از سوی فهرست مشترک اعراب اسرائیلی که این احزاب را برای اولین‌بار در رتبه‌سوم انتخابات نشانده است. حضور پررنگ این نمایندگان در پارلمان اسرائیل اگرچه در سایه امتناع آنان از حضور در هرونه کابینه ائتلافی، تقریباً مطمئن هیچ‌گونه تحول اجرایی نخواهد بود، اما می‌تواند با ادامه این روند در آینده، ساختار قومیتی حاکمیت اسرائیل را با تغییراتی هرچند ناچیز مواجه کند. این در حالی است که «صائب عریقات»، رییس هیات فلسطینی مذاکره‌کننده عضو سازمان آزادیبخش فلسطین، نتایج انتخابات پارلمانی را شاهی‌د پر ناکامی جامعه بین‌الملل در مقابله با نقض سیستماتیک حقوق بین‌الملل از سوی اسرائیل دانسته است. این دیپلمات ارشد فلسطینی در بیانیه‌ای که بلافاصله پس از اعلام نتایج اولیه انتخابات منتشر کرد، با اشاره به آنکه در زمانه‌ای به سر می‌بریم که فرهنگ نهادینه نفرت، زندگی ۱/۶میلیون عرب ساکن اسرائیل را با مشکلاتی جدی مواجه کرده، مدعی شد پیروزی دوباره حزب راستگرای لیکود در حقیقت پیروزی آپارتاید و نژادپرستی است. «یاسر عبدربه» یکی دیگر از مقامات ارشد سازمان آزادیبخش فلسطین نیز با انتقاد از جامعه اسرائیلی، انتخابات اخیر را همان دوراهی سرنوشت‌سازی دانست که شهروندان اسرائیلی را در انتخاب بین ادامه اشغال و شهرک‌سازی‌ها یا مذاکره و همکاری دوسویه، به بدترین گزینه ممکن رهنمون کرده است.

هشدارفیدل

فیدل کاسترو، رهبر کوبا در نامه‌ای به «نیکلاس مادورو» رئیس‌جمهوری ونزوئلا گفت «کاراکاس اجازه نمی‌دهد گذشته شرم‌آور پیش از انقلاب بازگردد». نامه کاسترو پس از آن منتشر شد که قانونگذاران ونزوئلایی اختیارات ویژه‌ای را به مادورو اعطا کردند. **(رویتزر)**

دیدار با پوتین

الکسیس سیراس نخست‌وزیر یونان قرار

است در پی دعوت رئیس‌جمهوری روسیه به

مسکو سفر کرده و هشتم‌آوریل با «ولادیمیر

پوتین» دیدار کند. این اولین سفر سیراس

به مسکو از زمان روی کار آمدن در انتخابات

ژانویه است. **(خبرگزاری فرانسه)**

همزمان با افتتاح ساختمان یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون یورویی روی داد

تظاهرات علیه سرمایه‌داری در آلمان

یونان است. ما خواهان پایان سیاست‌های ریاضتی هستیم». بلوکایی در روزهای اخیر اعلام کرده بود قصد دارد تظاهراتی بزرگ، رنگارنگ و مسالمت‌آمیز برگزار کند، اما در نهایت اعتراضات با درگیری پلیس و معترضان، به خشونت کشیده شد. سخنگوی پلیس فرانکفورت معترضان را پرخاشگر توصیف کرد و گفت: «به سمت ما سنگ پرتاب می‌کردند، سطل‌های زباله را آتش می‌زدند و به هفت اتومبیل پلیس هم آسیب رساندند». براساس گزارش‌ها ۵۰۳ معترض دستگیر و حدود ۷۰ پلیس نیز زخمی شدند. از آن‌سو یکی از برگزارکنندگان تظاهرات هم از زخمی‌شدن بسیاری از معترضان در پی استفاده پلیس از ماشین‌های آب‌پاش و گاز اشک‌آور خبر داد. بلوکایی خود را نماینده منتقدان سازمان‌های مالی فراملی موسوم به ترویکا معرفی کرده است. بانک مرکزی اروپا، کمیسیون اروپا و صندوق بین‌المللی پول در ازای کمک مالی به کشورهای نظیر یونان و قبرس، برنامه‌های ریاضتی سفت و سختی را به مردم این کشور تحمیل کرده‌اند، سیاست‌هایی که در طول سال‌های اخیر اعتراضات گسترده توده‌های مردم را به دنبال داشته است. همین هفته گذشته، بانیس واروفاکیس، وزیر اقتصاد یونان، سیاست‌های بانک مرکزی اروپا علیه آتن را «خفه‌کننده» توصیف کرد، انتقادی که برگزارکنندگان تظاهرات اخیر هم آن را تکرار کردند.

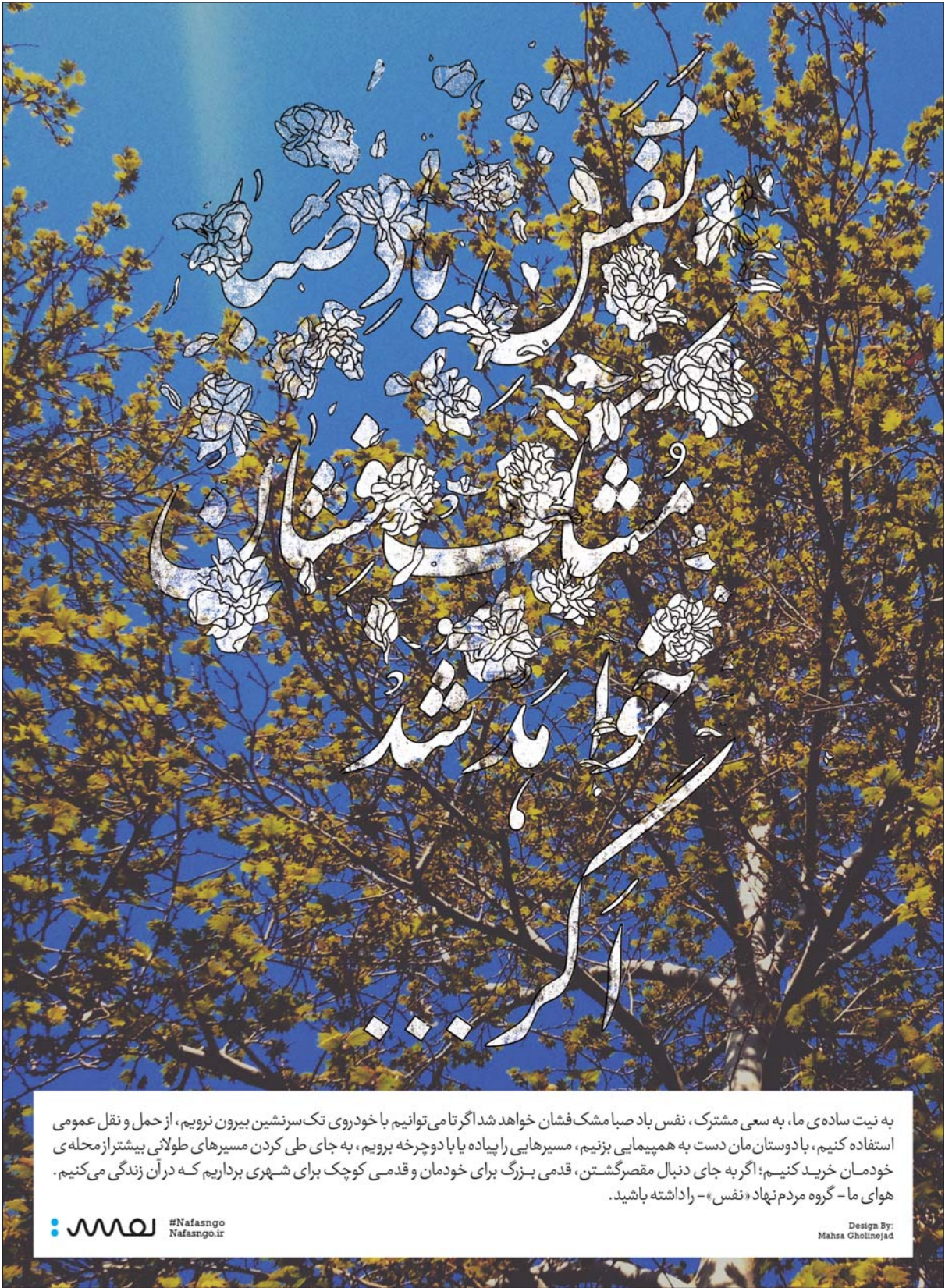
حمله خونین افراد مسلح به موزه تونس

۱۷ گردشگر خارجی و یک تونس‌سی کشته شدند

از شنیده‌شدن صدای تیراندازی به‌حالت تعلیق درآمده است و نمایندگان در سرسرای مجلس جمع شده‌اند. سخنگوی وزارت کشور تونس به خبرگزاری رویترز گفت دوپیکارچو داخل موزه حضور داشتند و این موزه به محاصره نیروهای امنیتی درآمد. هویت و انگیزه حمله‌کنندگان هنوز مشخص نیست. سخنگوی رسمی وزارت کشور تونس هم با تأکیدبر اینکه شمار زیادی از گردشگران داخل پارلمان به گروگان گرفته شده‌اند، شمار گردشگران کشته‌شده در یورش به موزه «باردو» در نزدیکی ساختمان پارلمان را، ۱۷ نفر اعلام کرد. همچنین نیروهای پلیس تونس، موفق شدند یکی از مهاجران را بازداشت کنند. تونس پس از اعتراضات سال۲۰۱۱ علیه «زین‌العابدین بن‌علی»، رئیس‌جمهور پیشین تونس، به‌زاری روند انتقال به دموکراسی را تکمیل کرده است، اما مساله امنیت همچنان چالش حل‌نشده این کشور است.

روز گذشته خبرها از حمله افراد مسلح به موزه‌ای در پایتخت تونس حکایت داشت. به گفته سخنگوی وزارت کشور تونس، این افراد مسلح ملیس به یونیفرم پلیس، ۱۷گردشگر خارجی و یک‌تونس‌سی را کشتند. بنابه گزارش‌ها، دو یا سه‌مرد مسلح هم چندین‌نفر را به گروگان گرفتند، بااین‌حال حدود ۲۰۰نفر دیگری که در زمان حمله، از موزه دیدن می‌کردند، موفق به فرار شدند. این گروگانگیری با کشته شدن دو گروگان گیر و یک پلیس و آزادی گروگان‌ها پایان یافت.

موزه ملی «باردو» در نزدیکی پارلمان ملی تونس قرار گرفته و ازهمین‌رو ساختمان پارلمان این کشور به‌سرعت تخلیه شد. علاوه‌بر نمایندگان پارلمان، وزیر دادگستری، چندین‌قاضی و همچنین تعدادی از مقامات بلندپایه نظامی در آن محل حضور داشتند. یک‌نماینده مجلس تونس گفته است که فعالیت‌های نمایندگان پس

به نیت ساده‌ی ما، به سعی مشترک، نفس یاد‌میا مشک‌فشان خواهد شد اگر تا می‌توانیم با خودروی تک‌سرنشین بیرون نرویم، از حمل و نقل عمومی استفاده کنیم، با دوستان‌مان دست به هم‌پیمایی بزنیم، مسیرهایی را پیاده یا با دوچرخه برویم، به جای طی کردن مسیرهای طولانی بیشتر از محله‌ی خودمان خرید کنیم؛ اگر به جای دنبال مقصرگشتن، قدمی بزرگ برای خودمان و قدمی کوچک برای شهری برداریم که در آن زندگی می‌کنیم، هوای ما – گروه مردم‌نهاد «نفس» – را داشته باشیم.

Design By: Maha Gholinejad

#Nafango
Nafango.ir

نگاه درون

ائتلافی شکننده برای نتانیاھو

مجید صفاتاج، کارشناس خاورمیانه و اسرائیل

● حزب «لیکود» به رهبری «بنیامین نتانیاھو»، نخست‌وزیر فعلی اسرائیل، توانست با کسب ۳۰کرسی در مقابل ۲۴کرسی حزب «اتحاد صهیونیستی» به رهبری «اسحاق هرتزوک»، در انتخابات پارلمانی پیروز شود. بنابراین نتانیاھو دوباره مامور تشکیل کابینه شده است، اما تشکیل کابینه به رهبری نتانیاھو مستلزم ائتلاف با برخی گروه‌های دست راستی اسرائیل است. پس نخست‌وزیر کنونی اسرائیل مجبور است برای جلب‌نظر احزاب و گروه‌های دیگر وعده‌های بی‌شماری بدهد تا درنهایت آنها راضی شوند به اردوگاه نتانیاھو ملحق شوند. یکی از معضلاتی که همواره برای کسب آرای بیشتر و تشکیل ائتلاف از سوی مقامات در رژیم صهیونیستی مطرح می‌شود، موضوع «امنیت» در سراسر سرزمین‌های اشغالی است. مشکلات امنیتی باعث شده مهاجرت معکوس شدت بگیرد؛ یهودی‌هایی که به فلسطین اشغالی در سال‌های گذشته مهاجرت کرده‌اند، اکنون به دلایل امنیتی قصد خروج از این سرزمین را دارند. ازسوی‌دیگر روند انتقال یهودی‌ها از خارج به اسرائیل نیز کند شده است. حزب لیکود نیز همواره از این دغدغه فکری استفاده و تأکید می‌کند که ساخت شهرک‌ها را افزایش می‌دهد و شرایط امنیتی را تقویت می‌کند، زیرا برای یهودی‌ها گسترش شهرک‌ها حکم سپر امنیتی دارد.

اما مساله به‌این‌جا ختم نمی‌شود؛ ائتلافی که تشکیل می‌شود، ائتلافی شکننده خواهد بود و کابینه قوی و مقتدری تشکیل نخواهد شد. به‌همین‌دلیل نتانیاھو نمی‌تواند کارهای بزرگی را انجام دهد و عمدتاً درگیر مسایل داخلی خواهد بود و همچنین با کم یا زیادشدن سهمیه‌ها در کابینه، اختلاف میان گروه‌های اسرائیلی شدت می‌گیرد. اولین پیامد چنین امری را باید در داخل سرزمین‌های اشغالی جست‌وجو کرد که رژیم‌ی شکننده قدرت را دراختیار دارد و تمام تلاش خود را صرف حفظ شرایط فعلی می‌کند. باتوجه‌به روحیه نتانیاھو و سابقه او، سیاست سرکوب فلسطینی‌ها ادامه پیدا می‌کند و همچنین سیاست احداث شهرک‌ها نیز تداوم می‌یابد. عدم‌پایبندی این رژیم به توافق‌های گذشته، فرایند مذاکرات صلح را در هاله‌ای از ابهام قرار می‌دهد؛ هرچند از هم‌اکنون نتیجه این مذاکرات مشخص است و نمی‌توان دست‌اورد خوبی را برای فلسطینی‌ها متصور شد. درچنین‌شرایطی تشکیلات خودگردان فلسطین باید مجدداً از طریق آمریکا وارد عمل شود و باتوجه به‌حمایت واشنگتن از رژیم صهیونیستی، آنها نمی‌توانند امتیازاتی را به فلسطینی‌ها بدهند. این درحالی است که آمریکایی‌ها هم با تشکیل کشوری فلسطینی با پایتختی قدس مخالف هستند و اکنون با این پیروزی، کاخ سفید مجبور به مامشات با تل‌آویو است.

اما خارج از سرزمین‌های اشغالی حضور حزب لیکود و به‌خصوص نتانیاھو بر مشکلات منطقه‌ای دامن می‌زند، به‌ویژه اینکه تل‌آویو همان سیاست‌ها را در قبال سوریه و برنامه هسته‌ای ایران پیش می‌گیرد. حزب لیکود و عمدتاً نتانیاھو تنها یک‌دغدغه دارند و آن سنگ‌اندازی بر سر راه برنامه هسته‌ای ایران است. آنها از همین موضوع به‌عنوان دستاویزی برای به‌بن‌بست‌کشاندن مذاکرات ۵+۱ استفاده می‌کنند و این کارشکنی‌ها با قوت تمام ادامه می‌یابد.

در سوریه نیز سیاست‌های تل‌آویو همچنان به همان منوال سابق خواهد بود. اسرائیل همچنان از حضور گروه تروریستی داعش و ناامن‌سازی سوریه بهره می‌برد، چراکه هر گونه ناامنی در سوریه به اسرائیل برای پیشبرد اهداف منطقه‌ای اش کمک می‌کند. سیاست امنیتی رژیم صهیونیستی درقبال سوریه مانند همان سیاست‌هایی است که درقبال لبنان در سال۱۹۸۲ اعمال می‌شد و آنها درصد اد ایجاد کمربند امنیتی هستند. تل‌آیو می‌خواهد با استفاده از گروه‌های تکفیری مانند داعش و جبهه‌النصره مرزهای سوریه را ناامن کند و دقیقاً برهمانی همین دیدگاه از این گروه‌ها حمایت می‌کند، اما ظواهر امر نشان می‌دهد که سوریه و ارتش مردمی این کشور با کمک هم‌پیمانان منطقه‌ای، به‌تدریج می‌توانند بر این مشکل فائق شوند و بخش‌هایی از جولان را در اختیار بگیرند.

درمجموع به‌نظر می‌رسد پیروزی حزب لیکود در انتخابات پارلمانی نمی‌تواند صحنه داخلی این رژیم را دستخوش تغییرات کند یا در برخورد با فلسطینی‌ها، یعنی شدت‌بخشیدن به سرکوب‌ها و سیاست‌های منطقه‌ای، مانند سوریه و ایران تأثیر قابل‌توجهی داشته باشد. بنابراین با قطعیت می‌توان گفت که در سال آینده شاهد تشدید اختلافات در کنست و شدت‌گرفتن درگیری‌های گروه‌های سیاسی با حزب لیکود هستیم.